

عاصم بن ثابت

ÂSİM B. SÂBİT (R.A.)

Adı	: Âsım
Künyesi	: Ebû Süleyman
Lakabı	: Hamiyyü'd-debr (Arıların koruduğu kişi)
Doğum yılı	: Tespit edilemedi.
Doğum yeri	: Medine
Baba adı	: Sâbit b. Ebi'l-Eflah el-Ensârî el-Evsî
Anne adı	: Eş-Şemûs bint Ebî Âmir
Eş(ler)i	: Tespit edilemedi.
Akrabaları	: Âsım b. Ömer b. Hattâb'ın dayısıdır. Hz. Peygamber (s.a.v) onu Abdullah b. Cahş ile kardeş yaptı.
Oğulları	: Süleyman, Abdullah, Muhammed, Abdurrahman.
Kızları	: Cemile
Kabile	: Evs
İslam'a girişi	: Hicret sonrasında
Sohbet süresi	: 3 yıl
Rivayeti	: Yok.
Yaşadığı yer	: Medine
Mesleği	: Ziraat ve askerlik
Hicreti	: Yok.
Savaşları	: Bedir, Uhud ve bazı seriyeler
Görevleri	: Muallimlik, gözcülük, komutanlık
Fiziki yapı	: Tespit edilemedi.
Mizacı	: Cesur, kahraman, korkusuz ve sadık biriydi. Uhud Savaşı'nda Müslümanlar dağıldığında Hz. Peygamber (s.a.v)'in yanında kaldı.
Ayrıcalığı	: Medineli ilk Müslümanlardandı.

Çok iyi ok atardı ve "Hz. Peygamber (s.a.v.)'in okçusu" olarak tanındı.

Ömrü : Orta yaşlardaydı.

Ölüm yılı : H. 3. sene

Ölüm yeri : Mekke ile Usfân arasında

Ölüm sebebi : Şehit

Hakkında : Hz. Peygamber (s.a.v.) tarafından bir grup sahabe ile muallim olarak Adal ve Kare kabilelerine gönderildi. Mekke ile Usfân arasındaki Rec' Suyu yakınlarında Lihyânoğulları onları kuşatıp teslim almak istedi. Ancak Âsım teslim olmayı reddederek onlarla çarpıştı. Önce ok, sonra mızrak, daha sonra da kılıçla vuruşan Âsım müşriklerden birkaç kişiyi öldürmüş, iki kişiyi de yaralamıştı. Çetin bir mücadele sonunda, "Allah'ım! Ben ilk günlerde senin dinini korudum, sen de bugün benim cesedimi koru!" dedi ve şehit düştü. Âsım'ın başına konulan yüz deveyi almak isteyen Lihyânlılar aniden üzerlerine saldıran arılar yüzünden onun naşına yaklaşamadılar. Arıların dağılması için geceyi bekleyen Lihyânlılar bu kez de yağın yağmurun meydana getirdiği sellerin Âsım'ın naşını sürüklemesiyle emellerine kavuşamadılar. Âsım'ın cesedi daha sonra da bulunamadı. Bu hadise sebebiyle Âsım "Hamiyyü'd-debr" (Arıların koruduğu kişi) lakabıyla meşhur oldu.

Kaynaklar: İstîâb, I. 235-6; İsâbe, III. 569; Üsd, I. 552-553; DİA, III. 479-480; İbn Sa'd, Tabakât, VIII. 345.

*Prof. Dr.